

Athens 1896-Entrance of the Pan-Athenian stadium

Τζον Μπόλαντ: Ο πρώτος Ολυμπιονίκης της αντισφαίρισης στην Αθήνα του 1896 και η πολιτική του εξέλιξη.

Εισαγωγή.

Την Παρασκευή 25η Ιουνίου 2021 είχα μια προκαθορισμένη συνάντηση, με τον Γάλλο δημοσιογράφο Basile Roze (Réalisateur // Documentariste) του τηλεοπτικού καναλιού ARTE. Ο Roze είχε ταξιδέψει από τη Γαλλία στην Ελλάδα μαζί με το

Γράφει η Κωνσταντίνα ΓΟΓΤΑΚΗ*

τηλεοπτικό συνεργείο για τη συνέντευξη αυτή. Έτσι, γυρίσαμε την εκπομπή την πρώτη ημέρα του καύσωνα, έχοντας αρχικά ως πλάνο το Παναθηναϊκό Στάδιο, και στη συνέχεια πηγαίνοντας εντός των εγκαταστάσεων του Ομίλου Αντισφαιρίσεως Αθηνών.

Το θέμα της συνάντησής μας ήταν η ιδιαίτερη παρουσία του Τζον Μπόλαντ (John Boland) στο άθλημα της αντισφαίρισης κατά τους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες, που διεξήχθησαν στην Αθήνα το 1896.

Οι Αγώνες αυτοί διοργανώθηκαν το διάστημα 6 έως 15 Απριλίου 1896 (ή 25 Μαρτίου - 3 Απριλίου με το τότε Ιουλιανό ημερολόγιο) στο Παναθηναϊκό Στάδιο, που ήταν και το μοναδικό Ολυμπιακό στάδιο το οποίο χρησιμοποιήθηκε κατά τον 19ο αιώνα.

John Mary Pius Boland.

Ο Τζον Μπόλαντ ήταν Ιρλανδός, Ολυμπιονίκης της αντισφαίρισης το 1896 με την βρετανική ομάδα, και πολιτικό στέλεχος μετέπειτα του Ιρλανδικού Εθνικιστικού Κόμματος. Γεννήθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 1870 στο Δουβλίνο, και πέθανε στις 17 Μαρτίου 1958 στο Westminster του Λονδίνου, μια περιοχή στην βόρεια όχθη του Τάμεση.

Είναι ο πρώτος Ιρλανδός που συμμετείχε σε Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά και ο πρώτος Βρετανός που κατέκτησε μετάλλιο στο τένις, αποσπώντας μάλιστα και τα 2 χρυσά μετάλλια των αγωνισμάτων. Είναι, επομένως, ο πρώτος, παγκοσμίως, χρυσός Ολυμπιονίκης της αντισφαίρισης.

Ο Μπόλαντ ήταν ο δεύτερος στη σειρά γιός από τα επτά παιδιά του Patrick Boland (της εύπορης ιρλανδικής οικογένειας των Boland's Mills) και της Mary Donnelly. Η μητέρα του πέθανε όταν ο Τζον ήταν επτά ετών,

Τελικός του διπλού αγωνίσματος

και ο πατέρας του όταν ήταν δώδεκα ετών, και έτσι την ανατροφή των παιδιών ανέλαβε ο αδελφός της μητέρας του.

Τα πρώτα του γράμματα τα διδάχτηκε σε δύο καθολικά σχολεία, ένα ιρλανδικό και ένα αγγλικό. Η φοίτησή του στα εν λόγω σχολεία, τα οποία αντιπροσώπευαν τις δύο κοινότητες της Ιρλανδίας, επέδρασε σημαντικά επ' αυτού, καθορίζοντας και την μετέπειτα πορεία του στην πολιτική. Ο ίδιος σπούδασε νομικά στο Λονδίνο, την Οξφόρδη και τη Βόννη.

Η γνωριμία με τον Κωνσταντίνο Μάνο στην Οξφόρδη.

Κατά την φοίτησή του στο Πανεπιστήμιο της Βόννης το 1895-1896 ο Μπόλαντ διατηρούσε ημερολόγιο στο οποίο κατέγραφε την εμπειρία του από την ζωή του εκεί, δημοσιεύοντας τις εντυπώσεις του σε περιοδικό της εποχής.

Μετά την άφιξή του στη Βόννη εντάχθηκε στην Εταιρεία Καθολικών φοιτητών Βαυαρίας. Υπό την οπτική αυτή προέβη σε μια γραφική περιγραφή της γερμανικής πανεπιστημιακής ζωής υπό τον Kaiser, και της πολιτικής κατά το σκηνικό του αγγλο-γερμανικού ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού. Επίσης, στο ημερολόγιό του κατέγραψε την Ολυμπιακή του εμπειρία, φωτίζοντας έτσι και τους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες της σύγχρονης εποχής. Το σύνολο των δημοσιεύσεών του εκδόθηκε το 2008 (στα 50 χρόνια από τον θάνατό του) ως βιβλίο, υπό τον τίτλο From Bonn to Athens: Single and Return, με την επιμέλεια του Heiner Gillmeister.

Πριν από το ταξίδι αυτό, κατά την διάρκεια της φοίτησής του στην Οξφόρδη, ο Μπόλαντ είχε έρθει σε επαφή με τον Κωνσταντίνο Μάνο, ο οποίος επίσης σπούδαζε εκεί. Ο Μάνος ήταν μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων, ιδρυτής του Αθλητικού Ομίλου Αθηνών, και μέλος της υπο-επιτροπής του Ομίλου Αντισφαίρισης Αθηνών.

Ο Μάνος ενημέρωσε τον Μπόλαντ για την επικείμενη αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα, και τον προσκάλεσε να έρθει ως φιλοξενούμενός του,

1896 Olympic opening ceremony

για να παρακολουθήσει την εκδήλωση. Προφανώς ο Μάνος ήθελε να στρατολογήσει θεατές για τους αγώνες ή και συμμετέχοντες προερχόμενους από τον κύκλο του πανεπιστημίου της Οξφόρδης, και ταυτόχρονα να διαδώσει το μήνυμα της επικείμενης αναβίωσης των αγώνων.

Ο Μπόλαντ ενθουσιάστηκε με την ιδέα να επισκεφθεί την Αθήνα. Αφενός ο ίδιος ήταν λάτρης των «σπορ», και αφετέρου εξέλαβε αυτό το ταξίδι ως αφορμή για να πραγματοποιήσει ένα “Grand Tour” στην Ευρώπη. Έτσι, τον χειμώνα 1895-1896 συνέχισε τις σπουδές

στο Πανεπιστήμιο της Βόννης, και αργότερα ξεκίνησε το ταξίδι του προς την Αθήνα. Περνώντας από το Μόναχο, τη Βιέννη ή ακόμη και την Πάτρα, έφτασε στην ελληνική πρωτεύουσα λίγες ημέρες πριν από την έναρξη των αγώνων.

Η γνωριμία του με τον Δημήτρη Κάσδαγλη στην Αθήνα.

Ο Μπόλαντ, κατά την διάρκεια φιλικού δείπνου στην Αθήνα, στις 6 Απριλίου 1896, γνώρισε έναν

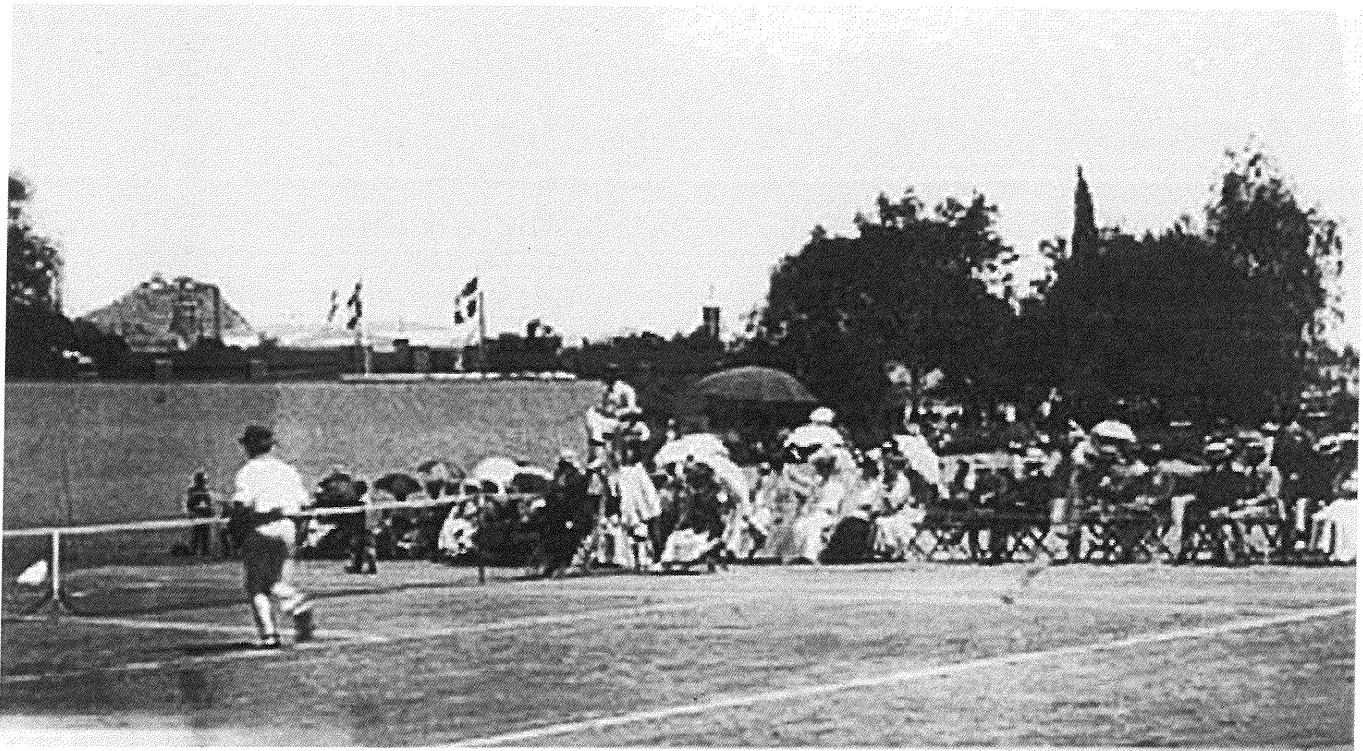

Photo from the final of the Simple tennis with Κάσδαγλη

Έλληνα προερχόμενο από την Αλεξάνδρεια που ήταν αθλητής της αντισφαίρισης, τον Δημήτρη Κάσδαγλη. Ο τελευταίος τον προέτρεψε να λάβει μέρος στις ολυμπιακές αναμετρήσεις του τένις! Παρά την προσπάθεια των διοργανωτών, υπήρχε έλλειψη συμμετεχόντων σε ορισμένα αγωνίσματα, και έψαχναν να καλύψουν τις κενές θέσεις.

Μετά από την πρώτη έκπληξη, ο Μπόλαντ αποδέχτηκε την παράτολμη πρόταση. Είχε διδαχθεί στο σχολείο 'τένις', και έπαιζε καλά, ενώ είχε λάβει μέρος και σε πολλούς ερασιτεχνικούς αγώνες. Ποτέ όμως δεν μετείχε σε κάποιον επίσημο διαγωνισμό.

Στην πραγματικότητα, έπαιζε το τένις καθαρά για λόγους αναψυχής, και μάλιστα το περιέγραφε ως «σαφώς κατώτερο» από το γκολφ ή το κρίκετ, το οποίο σαφώς προτιμούσε.

Η γνωριμία του με τον Κάσδαγλη υπήρξε, επομένως, καθοριστική. Αμέσως ακολούθησαν πολύ γρήγοροι ρυθμοί. Ο Μπόλαντ δεν είχε χρόνο να προπονηθεί στην Αθήνα πριν από τους αγώνες, καθώς έπρεπε πρώτα να βρει τον αναγκαίο εξοπλισμό. Ερχόμενος στην Ελλάδα ως θεατής δεν είχε καν διανοηθεί να πάρει ρακέτα ή

παπούτσια τένις στην βαλίτσα του!

Νωρίς το πρωί, λίγο πριν κλείσει η εγγραφή των συμμετοχών, ο μεν Κάσδαγλης εγγράφει τον Ιρλανδό για τα δύο αγωνίσματα της αντισφαίρισης, ο δε Μπόλαντ περιφέρεται στην πόλη της Αθήνας προς εξεύρεση των αναγκαίων μέσων.

Καταφέρνει, τελικά, και βρίσκει μια ρακέτα. Δεν μπορεί όμως να βρει και ν' αγοράσει παπούτσια τένις, οπότε εν τέλει θα συμμετάσχει στους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες με τα συνηθισμένα δερμάτινα παπούτσια του.

Οι θεατές στη συνέχεια θα υποστήριζαν ότι δήθεν κέρδισε επειδή φορούσε μια πρωτοποριακή για την εποχή αθλητική φόρμα και ελαφρά παπούτσια.

Οι συναγωνιστές του Μπόλαντ και η διεξαγωγή των αγωνισμάτων αντισφαίρισης.

Το τένις είχε ξεκινήσει από την Αγγλία στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, και μέσα σε λίγες δεκαετίες εξαπλώθηκε σε ολόκληρη την Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο.

Το 1877 διοργανώθηκε το πρώτο τουρνουά τένις στο Wimbledon. Δέκα χρόνια αργότερα (1887) διεξήχθη και το πρώτο τουρνουά γυναικών, στις ΗΠΑ.

Το άθλημα αρχικά απευθυνόταν αποκλειστικά στα ανώτερα κοινωνικά στρώματα, και στην τάξη των ευγενών. Χρειάστηκε χρόνος και ευρύτερες κοινωνικές κατακτήσεις, ώσπου να το υιοθετήσουν όλες οι κοινωνικές τάξεις.

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896 διεξήχθησαν δύο αγωνίσματα αντισφαίρισης ανδρών, το απλό και το διπλό. Ο Μπόλαντ έφτασε στο γήπεδο μόλις μία ώρα πριν από τον αγώνα, χωρίς να έχει αγγίξει ρακέτα επί μήνες. Αλλά δεν ήταν ο μόνος.

Δεδομένου ότι ο ανταγωνισμός απουσίαζε από τους συμμετέχοντες, ελάχιστοι καταξιωμένοι παίκτες του αθλήματος είχαν εγγραφεί. Τελικά συμμετείχαν 13 αθλητές από 6 χώρες στο απλό, και 10 αθλητές από 4 χώρες στο διπλό. Καθώς οι Ολυμπιακοί Αγώνες δεν είχαν λάβει ακόμη τη σημερινή τους διάσταση, κανείς από τους κορυφαίους της εποχής δεν έλαβε μέρος, ούτε λ.χ. ο νικητής εκείνης της χρονιάς στο Wimbledon Harold Mahony (: λίγα χρόνια αργότερα, στις 27 Ιουνίου 1905, σε ηλικία 38 ετών σκοτώθηκε σε ατύχημα), ούτε ο πρωταθλητής των ΗΠΑ Robert Wrenn.

Οι 13 συμμετέχοντες στο απλό αγώνισμα του τένις αποτελούσαν ένα περίεργο μείγμα. Μαζί με τον Μπόλαντ ήταν ένας Σέρβος αρισβαρίστας, ένας αθλητής ελληνορωμαϊκής πάλης, ένας Γερμανός δρομέας, ένας Άγγλος σφυροβόλος, ο Αυστραλός Ολυμπιονίκης των 800 και 1.500 μέτρων (Ε. Φλακ) και ορισμένοι εξειδικευμένοι τενίστες.

Ο αγώνας ξεκίνησε, και όλως απρόσμενα ο Μπόλαντ εκπλήσσει το πλήθος και εκπλήσσεται κι ο ίδιος, καθώς φαίνεται ανίκητος. Παίζοντας με τεχνική και γνώση νίκησε όλους τους αντιπάλους του, σε ορισμένες περιπτώσεις σε δύο μόνο σετ. Κέρδισε όλα τα παιχνίδια, ώσπου στον τελικό ήρθε αντιμέτωπος με τον Κάσδαγλη. Καθώς ο τελευταίος ήταν εκείνος ο οποίος τον ενθάρρυνε να έρθει στον αγώνα, ο Μπόλαντ ένωσε άσχημα που κέρδιζε τον φίλο του, και σκέφτηκε να αποσυρθεί εκουσίως.

Έκρινε, ωστόσο, ότι «δεν μπορούσε πλέον να αλλάξει δρόμο, καθώς το παιχνίδι ήταν διεθνούς χαρακτήρα». Και έτσι νίκησε τον Κάσδαγλη με 2-0 σετ (6-2, 6-2).

Την τρίτη θέση μοιράστηκαν ο Κωνσταντίνος Πασπάτης από την Ελλάδα και ο Μομτσίλο Ταπάβιτσα από την Ουγγαρία. Το αγώνισμα διεξήχθη το διάστημα 8-11 Απριλίου στο Ποδηλατοδρόμιο Νέου Φαλήρου και στον Όμιλο Αντισφαίρισης Αθηνών.

Ένας από τους αθλητές που νίκησε ο Μπόλαντ στον πρώτο γύρο του απλού, ήταν ο Γερμανός Friedrich Traup - γιος βιομήχανου από το Αμβούργο και πολλά υποσχόμενος αντισφαιριστής - ο οποίος ήταν δρομέας στα 100 και στα 800 μέτρα (κι έλαβε μέρος στα προκριματικά των 100 μέτρων, αλλά δεν κατάφερε να προκριθεί στον τελικό). Ελλείψει Ιρλανδού συμπαίκτη ο Μπόλαντ τον προσκάλεσε να συγκροτήσει μαζί του δίδυμο στο διπλό ανδρών (: το μοναδικό μη ατομικό αγώνισμα των Αγώνων του 1896).

Ως συμπαίκτες οι Μπόλαντ και Τράουν απέκλεισαν στα ημιτελικά του διπλού το ζευγάρι Αριστείδη και Κωνσταντίνου Ακρατόπουλο, και έφτασαν στον τελικό. Εκεί νίκησαν τους Κάσδαγλη και Πετροκόκκινο με 2-1 σετ και κατέκτησαν το χρυσό μετάλλιο (11 Απρ.).

Στην τρίτη θέση της μικτής ομάδας κατετάγησαν οι Έντγουϊν Φλακ και Τζορτζ Ρόμπερτσον.

Ο Τράουν λίγα χρόνια αργότερα, τον Ιούνιο του 1908, αυτοπυροβολήθηκε για προσωπικούς λόγους.

Ως προς τις εθνικότητες των αντισφαιριστών να διευκρινιστεί ότι, στο απλό αγώνισμα ο Μπόλαντ συμμετείχε υπό τα χρώματα του «Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας».

Στο διπλό τα ζευγάρια μπορούσαν να αποτελούνται από αθλητές διαφορετικών εθνικοτήτων, που η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή ονόμασε «Μικτή ομάδα». Συμμετείχαν πέντε ζευγάρια από τέσσερις χώρες, αλλά μόνο τα δύο από αυτά αγωνίστηκαν με τη σημαία της χώρας τους.

Τα υπόλοιπα τρία είτε αποτελούνταν από αθλητές διαφορετικών εθνικοτήτων (όπως αυτό των νικητών Μπόλαντ-Τράουν), είτε δεν καθορίστηκε η χώρα καταγωγής των αθλητών.

Λόγω όμως των «συγκεχυμένων» εθνικοτήτων, συνέβη το εξής: Ο Δημήτριος Κάσδαγλης, αθλητής με ελληνική καταγωγή, που διέμενε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, και ήταν βρετανικής υπηκοότητας, κατά τη συμμετοχή του στο αγώνισμα του απλού θεωρείται ως μέλος της Ελληνικής ομάδας από τη ΔΟΕ.

Αντίθετα, όταν συμμετείχε στο διπλό, με συμπαίκτη τον Έλληνα Δημήτριο Πετροκόκκινο, καταγράφηκαν ως Μικτή ομάδα. Έτσι, εμφανίζεται το παράδοξο οι νίκες του ιδίου αθλητή να προσμετρώνται σε δύο διαφορετικές αποστολές, καθώς στην μεν ατομική καταγράφεται ως Έλληνας, ενώ στην ομαδική ως Αιγύπτιος.

Παρόμοια και ο Φλακ, ο οποίος γεννήθηκε στην Αγγλία και σε ηλικία 5 ετών μετανάστευσε με την οικογένειά του στην Αυστραλία, θεωρήθηκε Αυστραλός αθλητής από την ΔΟΕ, καθώς έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στη χώρα της Ωκεανίας.

Ο πρώτος Ιρλανδός αθλητής εκπροσώπησε την Μεγάλη Βρετανία, καθώς χώρα πολιτογράφησης του ήταν το Ηνωμένο Βασίλειο.

Λέγεται, ωστόσο, πως διαμαρτυρήθηκε έντονα επειδή για τη νίκη του στο απλό, υψώθηκε η βρετανική σημαία και όχι η ιρλανδική.

Ο Μπόλαντ επέμενε να φέρουν την σημαία με τη χρυσή άρπα σε πράσινο φόντο, που απ' τον 16ο αιώνα αποτελούσε το αγαπημένο σύμβολο της Ιρλανδίας και ιδίως της επαρχίας Λένστερ στην οποία ανήκει το Δουβλίνο, όπου ο ίδιος γεννήθηκε.

Αυτό όμως το αίτημα ούτε στην τελετή λήξης - όταν οι νικητές παρουσιάστηκαν με τα βραβεία τους - κατέστη δυνατό να πραγματοποιηθεί. Εξάλλου, η σημαία του Ηνωμένου Βασιλείου, εκτός απ' τη συμμετοχή της Μεγάλης Βρετανίας, χρησιμοποιήθηκε και για τις αποκίες της Αυστραλίας που τότε ανήκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Η αφοσίωση του Μπόλαντ στο ιρλανδικό όραμα.

Την ευθύνη στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896 για την Μεγάλη Βρετανία έφερε η 'National Physical Recreation Society' (NPRS), οι αρμοδιότητες της οποίας για

τα περισσότερα από τα 7 αθλήματα που έλαβε μέρος το κράτος αυτό στους Πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες, εκτεινόταν σε Αγγλία, Σκωτία, Ιρλανδία και Ουαλία. Ειδικότερα η Ιρλανδία, χώρα καταγωγής του Μπόλαντ, αποτελούσε παλαιότερα (1171-1541) μια φεουδαρχία των Βασιλέων της Αγγλίας, στη συνέχεια (1542-1801) ένα Βασίλειο ενωμένο με το Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας, και μετέπειτα (1801-1922) ήταν πολιτικά ενωμένη με την Μεγάλη Βρετανία.

Το 1800 εγκρίθηκαν οι νόμοι της Ένωσης, και από την 1η Ιανουαρίου του 1801 δημιουργήθηκε το «Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας». Αυτή η νέα κατάσταση ενοποίησε τα δύο νησιά, οδηγώντας στη διάλυση του ιρλανδικού κοινοβουλίου και στην ενοποίηση των εκπροσώπων του, μέσω του εθνικού κοινοβουλίου στο Λονδίνο.

Από τα μέσα του 19ου αιώνα, ωστόσο, αναπτύχθηκε ο «Ιρλανδικός εθνικισμός», με κύριο εκφραστή του τον Daniel O'Connell (1775-1847), ο οποίος υπερασπίστηκε την Καθολική Χειραφέτηση και το δικαίωμα της ιρλανδικής πλευράς να αποκτήσει πρόσβαση σε κοινοβουλευτικές έδρες.

Οι επιτυχίες του Μπόλαντ στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896, αποτέλεσαν την αφετηρία για την έντονη πολιτική δραστηριότητα την οποία ανέπτυξε στη συνέχεια.

Όταν επέστρεψε μετά τους Αγώνες στην Οξφόρδη, διαπίστωσε ότι οι νίκες του αποδίδονταν στην «Αγγλία». Τότε, η ιρλανδικότητά του ήρθε στο προσκήνιο.

Η ολυμπιακή εμπειρία του Μπόλαντ φαίνεται ότι του προκάλεσε ακόμη μεγαλύτερη συνειδητοποίηση της ιρλανδικής του ταυτότητας. Εντάχθηκε στο "Ιρλανδικό Κοινοβουλευτικό Κόμμα", κοινώς αποκαλούμενο "Ιρλανδικό Εθνικιστικό Κόμμα", ή "Εθνικιστές", και αφιέρωσε τη ζωή του στην επίτευξη της εθνικής ανεξαρτησίας της Ιρλανδίας.

Η πολιτική διαδρομή του Μπόλαντ χαρακτήρισε από την πατριωτική του στάση, που έγινε αποδεκτή στους κύκλους της Ιρλανδίας. Ιδιαίτερα συνέβαλε και η διαβίου φιλία του με τον ηγέτη John Redmond.

Μετά την Ολυμπιακή του επιτυχία διετέλεσε βουλευτής

(MP) στην Βουλή των Κοινοτήτων του Ηνωμένου Βασιλείου και Εκπρόσωπος της Κομητείας του South Kerry στο Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου.

Συγκεκριμένα, εκλέχτηκε μέλος της Κομητείας του South Kerry κατά την 27η βουλευτική περίοδο του Ηνωμένου Βασιλείου (1900-1906), την 28η (1906-1910), την 29η (Ιαν. 1910-Νοέμ. 1910), και την 30ή βουλευτική περίοδο του Ηνωμένου Βασιλείου (1910-1918), οπότε και παραιτήθηκε.

Ο ίδιος υπήρξε λάτρης της ιρλανδικής γλώσσας. Υποστήριξε τον Σύνδεσμο London Gaelic League, δημιούργησε ιρλανδικό καλοκαιρινό κολέγιο στο Kerry, και διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην κατασκευή του Εθνικού Πανεπιστημίου της Ιρλανδίας (NUI) το 1908. Μέχρι το θάνατό του παρέμεινε ισχυρός υποστηρικτής της ιρλανδικής γλώσσας.

Εξάλλου, υπήρξε ισχυρός υποστηρικτής της ανάπτυξης της ιρλανδικής μεταποίησης, της παραγωγής προϊόντων και της ιρλανδικής βιομηχανίας.

Από τον Ιούλιο του 1905 και μετέπειτα, υποστήριξε την ξεχωριστή ύπαρξη του ιρλανδικού εμπορίου από το βρετανικό, επιμένοντας ότι τα ιρλανδικά προϊόντα θα πρέπει να διαθέτουν εθνικό εμπορικό σήμα.

Το 1918 διορίστηκε στην τμηματική επιτροπή παραγωγής τροφίμων στην Ιρλανδία.

Ο Μπόλαντ παντρεύτηκε την Eileen Moloney το 1902 και απέκτησαν έξι παιδιά. Ο πρώτος Ολυμπιονίκης του Τένις, ο οποίος ήρθε ως τουρίστας στην Ελλάδα και έφυγε με δύο χρυσά μετάλλια, δεν ξαναέπαιξε σε επίσημους αγώνες.

Η αθλητική του καριέρα ήταν τόσο σύντομη, όσο και εξαιρετική.

Κι ενώ δεν συμμετείχε ποτέ ξανά σε επίσημο αθλητικό αγώνα, τον ικανοποιούσε να παίρνει μέρος σε φιλικούς αγώνες, μέχρι το τέλος της ζωής του. Κατά την διάρκεια της κοινοβουλευτικής του σταδιοδρομίας αφοσιώθηκε στην προσπάθεια ανεξαρτησίας της Ιρλανδίας και επισημοποίησης της Ιρλανδικής γλώσσας.

Έφυγε από τη ζωή το 1958, την ημέρα του Αγίου Πατρικίου, χωρίς να προλάβει να δει το πολιτικό του όραμα να γίνεται πράξη.

Θα χαιρόταν πολύ, βέβαια, αν έβλεπε σήμερα ότι η Ιρλανδία έχει χωριστεί και αποτελέσει την ανεξάρτητη Δημοκρατία της Ιρλανδίας, πλέον, έστω κι αν ένα μέρος της, η Βόρεια Ιρλανδία, αποτελεί (ακόμη;) συστατικό στοιχείο του Ηνωμένου Βασιλείου.

*****

*Η Κωνσταντίνα ΓΟΓΓΑΚΗ είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στη Σχολή Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Εθνικού & Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, και διδάσκει «Εισαγωγή στη Φιλοσοφία & στη Φιλοσοφία του Αθλητισμού».

Ολοκλήρωσε τις Βασικές Σπουδές στο ΤΕΦΑΑ Παν/μίου Αθηνών, και στη Φιλοσοφική Σχολή του Παν/μίου Αθηνών, ενώ έχει σπουδάσει και στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου Ελλάδος.

Από το 1997 είναι αριστούχος διδάκτωρ του Παν/μίου Αθηνών, όπου υποστήριξε δημόσια το PhD in Philosophy of Sport, που είχε εκπονήσει στη Δανία με θέμα 'Ae Semiotic of Delphic Myths'.

Πραγματοποίησε επίσης Μεταπτυχιακές Σπουδές «Φιλοσοφίας» (1982-1989) στη Β' Έδρα Φιλοσοφίας, Ευάγγελου Μουτσόπουλου, και «Δραματικής Ποίησης» (1988-1990) στο Κλασικό Τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στο Københavns Univ., Inst. for Nygraesk og Balkanistik, ολοκλήρωσε Μεταπτυχιακές Σπουδές (1990-1991), ενώ στο Institut for Graesk og Latin, πραγματοποίησε Μεταπτυχιακές Σπουδές «Philosophy».

Σε συνεργασία των Inst. for Graesk και Danmarks Højskole for Legemsøvelser ολοκλήρωσε τις Μεταπτυχιακές Σπουδές (1992-1993).

Επίσης, στο Institut for Nordisk Filologi του Københavns Universitet σπούδασε σε Μεταπτυχιακό επίπεδο «Ae Semiology of Nordisk Mythology» (1992-1993).

Από το 1999 είναι εκλεγμένο μέλος ΔΕΠ του Παν/μίου Αθηνών.

Είναι συγγραφέας των βιβλίων "Οι αντιλήψεις των αρχαίων Ελλήνων για τον αθλητισμό", εκδ. Τυπωθήτω- Γ. Δαρδανός, Αθήνα 2003, και "Το Ολυμπιακό ιδεώδες. Παγκόσμια κρίση και προοπτικές", εκδ. Gutenberg, Αθήνα 2013.